

กฎหมายลิขสิทธิ์ - สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

1.	ข้อมูลพื้นฐาน	3
1.	กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง.....	3
2.	อนุสัญญาระหว่างประเทศ.....	3
3.	ระบบการให้ความคุ้มครอง.....	3
4.	สิ่งที่ได้รับการคุ้มครอง/นิยาม.....	3
5.	ข้อยกเว้นของสิ่งที่ได้รับการคุ้มครอง.....	4
6.	สิทธิของผู้ทรงสิทธิ.....	5
7.	ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ.....	5
8.	อายุความคุ้มครอง.....	6
9.	การต่ออายุความคุ้มครอง.....	7
10.	การรักษาสิทธิ.....	7
11.	การเพิกถอนสิทธิ.....	7
12.	การโอนสิทธิ.....	7
13.	การอนุญาตให้ใช้สิทธิ.....	7
2.	ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	8
1.	การเตรียมคำขอ.....	8
2.	เอกสารที่ใช้ในการขอรับความคุ้มครอง.....	8
3.	การตรวจสอบคำขอ.....	9
4.	การประกาศโฆษณา.....	9
5.	การบังคับทะเบียน.....	9
3.	การบังคับใช้สิทธิ	9
1.	การกระทำที่ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์.....	9
2.	มาตรการในการเยียวยา.....	10
3.	กระบวนการ.....	10
4.	โทษ.....	11
5.	ข้อสังเกตการบังคับใช้สิทธิ เช่นในกรณีไม่มีกฎหมายอาญา.....	11
4.	การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า-ส่งออก	11
1.	สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property rights; IPR).....	11
2.	การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์.....	12
3.	ค่าธรรมเนียมราชการสำหรับการยื่นขอจดทะเบียน.....	12
4.	เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อคดีที่เป็นผลสำเร็จ.....	12
5.	การกระทำของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิด.....	12
6.	สินค้าส่วนใหญ่อันได้มีการละเมิด ที่นำเข้า – ส่งออกผ่านช่องทางศุลกากร.....	12
7.	ประเทศที่มีอัตราการนำเข้าสินค้าอันได้มีการละเมิดสูงที่สุด.....	12

5.	หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน.....	13
1.	หน่วยงานรับผิดชอบ.....	13
2.	สำนักงานตัวแทน	13

กฎหมายลิขสิทธิ์ - สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1. กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง

พระราชบัญญัติ เลขที่ 8293 หรือที่เรียกกันว่า ประมวลกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศฟิลิปปินส์ (“Republic Act No. 8293”) ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2541

2. อนุสัญญาระหว่างประเทศ

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองงานวรรณกรรมและศิลปกรรม ณ กรุงเบิร์น พ.ศ. 2429 (Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works, 1886, Berne)

อนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล (เจนีวา พ.ศ. 2495) (Universal Copyright Convention) (1952, Geneva)

International Convention for the Protection of Performers, Producers of Phonograms and Broadcasting Organization 1961, Rome

ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า รวมทั้งการค้าสินค้าปลอม (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights, including Trade in Counterfeit Goods (ค.ศ. 1994))

เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 สภาสูงของรัฐสภาฟิลิปปินส์ ได้ให้สัตยาบันในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในสนธิสัญญาร่วมกับองค์การทรัพย์สินทางปัญญาของโลกว่าด้วย กฎหมายทางลิขสิทธิ์ (WIPO Copyright Treaty) และ WIPO Performances and Phonograms Treaty * ซึ่งข้อกำหนดหลายข้อของอนุสัญญาทั้ง 2 ฉบับ ได้ถูกนำมาปรับเป็นกฎหมายภายใน

อย่างไรก็ตาม ในส่วนของข้อบังคับอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเบื้องต้นในการจัดการข้อมูล และมาตรการคุ้มครองเกี่ยวกับเทคโนโลยี ยังอยู่ในระหว่างขั้นตอนการบัญญัติให้เป็นกฎหมาย

3. ระบบการให้ความคุ้มครอง

ไม่มีระบบจดทะเบียนข้อมูลลิขสิทธิ์ในประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งลิขสิทธิ์จะเกิดขึ้น และได้รับความคุ้มครองทันทีที่มีการสร้างสรรค์ อย่างไรก็ตาม RA No. 8293 กำหนดว่า ภายในระยะเวลา 3 สัปดาห์นับจากเจ้าของลิขสิทธิ์ได้โฆษณาครั้งแรก หรือได้มีการแสดงครั้งแรก สำนักงานสร้างสรรค์หรืองานที่ทำซ้ำจำนวน 2 ชุดจะต้องจดทะเบียน หรือเก็บไว้ที่หอสมุดแห่งชาติและศาลสูงสุดหอสมุดแห่งชาติ (Supreme Court Library)

4. สิ่งที่ได้รับการคุ้มครอง/นิยาม

ลิขสิทธิ์ หมายถึง สิทธิที่ได้รับตามกฎหมายที่ให้กับผู้สร้างสรรค์ในงานวรรณกรรม งานวิชาการ งานวิทยาศาสตร์ หรือ งานศิลปกรรม รวมทั้งโปรแกรมคอมพิวเตอร์

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ได้แก่

งานวรรณกรรม, งานนาฏกรรม, งานดนตรีกรรม, งานศิลปกรรม ซึ่งรวมถึง งานจิตรกรรม งานประติมากรรม งานถ่ายภาพ ที่รวมไปถึงการผลิตภาพที่มีวิธีการที่คล้ายกับงานภาพถ่าย การถ่ายภาพนิ่ง ภาพเขียนประกอบ และภาพโฆษณา ภาพวาดหรืองานปั้นที่มีลักษณะในแง่วิทยาศาสตร์ หรือทางเทคนิค แผนที่ แปลนภาพ ภาพร่าง ตาราง งานสามมิติที่เกี่ยวข้องกับภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ สถาปัตยกรรม หรือวิทยาศาสตร์ งานเขียนรูป งานสถาปัตยกรรม งานปั้น งานแกะสลัก งานพิมพ์หิน หรืองานศิลป์อื่น ๆ หรือแบบจำลอง งานออกแบบเครื่องประดับที่มาจากความคิดดั้งเดิมที่ไม่เหมือนใคร หรือแบบจำลองสำหรับสิ่งประดิษฐ์ ไม่ว่าจะสามารถจดทะเบียนให้เป็นงานออกแบบทางอุตสาหกรรมได้หรือไม่ก็ตาม (industrial design) และงานต่าง ๆ ที่มีงานศิลป์มาเกี่ยวข้อง

งานโสตทัศนวัสดุ งานภาพยนตร์ งานสิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ งาน Derivative works ซึ่งได้รับความคุ้มครองทางลิขสิทธิ์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์

สิทธิข้างเคียงที่ได้รับความคุ้มครองคือ สิทธิของนักแสดง, สิทธิของผู้อำนวยความสะดวก สิ่งบันทึกเสียง (Rights of Producers of Phonograms) และสิทธิขององค์กรแพร่ภาพแพร่เสียง (Rights of Broadcasting Organizations)

5. ข้อยกเว้นของสิ่งได้รับความคุ้มครอง

5.1 ข่าวประจำวัน หรือข้อเท็จจริงที่ตามลักษณะของมันแล้ว เป็นเพียงแค่ว่าและที่ไม่ได้อยู่ในงานวรรณกรรม งานวิทยาศาสตร์หรืองานศิลปกรรม

5.2 รัฐธรรมนูญ และ กฎหมาย

5.3 กฎข้อบังคับ กฎ การประกาศ คำสั่ง คำอธิบาย และ จดหมายถึงกระทรวง สำนักงาน กรม หรือ ตัวแทนต่าง ๆ ของรัฐ หรือเขตอำนาจประจำท้องถิ่น

งานของรัฐบาลฟิลิปปินส์ จะไม่ได้รับลิขสิทธิ์ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่งานนั้น สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสวงหากำไร หน่วยงานหรือสำนักงานนั้นอาจกำหนดให้มีการชำระค่าสิทธิในการใช้งานนั้น ส่วนในการใช้ตามกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับ การบรรยาย การปาฐกถา การทำวิทยานิพนธ์ การให้การต่อศาล หรือหน่วยงานรัฐไม่จำเป็นต้องขออนุญาต หรือชำระค่าสิทธิแต่อย่างใด

5.4 คำพิพากษา คำสั่ง คำตัดสิน และรายงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล

5.5 ความคิด กระบวนการ ระบบ วิธีการหรือการปฏิบัติการ รูปแบบความคิด (concept) หลักการ การค้นพบ หรือข้อมูลการค้นพบ ถึงแม้ว่า จะได้แสดงออกมา อธิบาย ยกตัวอย่าง หรือบรรจุอยู่ในงาน ข่าวรายวัน และข้อเท็จจริงทั่วไปที่มีลักษณะเป็นแค่ข้อมูล หรือบทบัญญัติทางการปกครองหรือกฎหมาย รวมทั้งคำแปลที่เป็นทางการ จะไม่ได้รับความคุ้มครองทางลิขสิทธิ์

6. สิทธิของผู้ทรงสิทธิ

เจ้าของลิขสิทธิ์ในงานต่าง ๆ ที่ได้รับความคุ้มครองมีสิทธิแต่ผู้เดียวในกรณีดังต่อไปนี้

1. ทำซ้ำ หรือ ดัดแปลงงานหรือสาระสำคัญของงาน
2. เผยแพร่ หรือ แสดงงานต่อสาธารณชน
3. แพร่ภาพแพร่เสียง
4. แจกจ่ายงานทำซ้ำต่อสาธารณชนโดยการขายให้เช่าหรือให้ยืม
5. ให้ผลประโยชน์ที่ได้รับจากงานลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น
6. การแสดงนาฏกรรม การแปล การดัดแปลง การทำบทย่อ การจัดการ หรือการแปลง

งานเป็นรูปแบบอื่น

7. ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ

การกระทำใด ๆ ต่อไปนี้ต่องานอันมีลิขสิทธิ์ ไม่ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

1. วิจัย หรือ ศึกษางานนั้น อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร
2. เองานมาใช้เพื่อผลประโยชน์ของตนเอง หรือ เพื่อครอบครัว หรือ ญาติสนิท
3. ดิจิตัล วิจัย หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ของงานนั้น
4. เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์นั้น
5. ทำซ้ำ ดัดแปลง นำแสดงหรือทำให้ปรากฏเพื่อการพิจารณาของศาล หรือ พนักงาน

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายหรือทำรายงานพิจารณาดังกล่าว

6. ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือ ทำให้ปรากฏเพื่อการสอน อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร

7. ทำซ้ำ ดัดแปลงบางส่วนของงาน หรือ ย่อ หรือ ทำหนังสือย่อของงานของผู้สอน หรือ สถาบันการศึกษาเพื่อแจกจ่าย หรือ จำหน่ายให้กับนักเรียนในห้องเรียน หรือในสถาบันการศึกษาที่มีใช้การกระทำเพื่อหากำไร

8. เองานอันมีลิขสิทธิ์ไปใช้สำหรับการตอบคำถามในการสอบ

9. การบรรยาย หรือการแสดงของงานที่ได้มีการเปิดเผยต่อสาธารณชนโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ถ้าเป็นการทำโดยส่วนบุคคล โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรือเพื่อเป็นการสาธารณกุศล หรือเพื่อสถาบันทางศาสนา

10. การอ้างข้อความจากงานที่ได้เปิดเผยต่อสาธารณชน ซึ่งถือว่าเป็นการใช้อย่างเป็นธรรม และสมเหตุสมผลกับวัตถุประสงค์ รวมถึงการนำข้อความจากบทความหนังสือพิมพ์ หรือวารสารในรูปแบบการสรุปข่าว ทั้งนี้ จะต้องอ้างถึงชื่อของแหล่งที่มา และชื่อของผู้สร้างสรรค์

11. การทำซ้ำ หรือ การโฆษณาต่อสาธารณชนโดยสื่อมวลชนเกี่ยวกับบทความทางด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ หรือ ศาสนา การบรรยาย การปาฐกถา และงานอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน ซึ่งได้แสดงต่อสาธารณชน เพื่อใช้เป็นข้อมูล และไม่ได้ถูกห้ามมิให้เปิดเผยไว้ ทั้งนี้ จะต้องอ้างถึงแหล่งที่มาโดยชัดเจน

12. การทำซ้ำ และการโฆษณาต่อสาธารณชนของงานวรรณกรรม งานวิทยาศาสตร์ หรืองานศิลปกรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรายงานถึงเหตุการณ์ในปัจจุบันโดยภาพถ่าย ภาพยนตร์ หรือ การแพร่ภาพแพร่เสียง เท่าที่จำเป็น เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

13. การรวบรวมงานอันมีลิขสิทธิ์ที่เผยแพร่ต่อสาธารณชน แพร่ภาพแพร่เสียง หรือการโฆษณาด้วยวิธีอื่นใดต่อสาธารณชน สิ่งบันทึกเสียงหรือภาพยนตร์ ถ้าการรวมนั้นเพื่อใช้ในตัวอย่างในการสอน หรือเพื่อการใช้อย่างเป็นธรรม ทั้งนี้ จะต้องแสดงถึงแหล่งที่มาและชื่อผู้สร้างสรรค์ชัดเจน

14. การบันทึกของงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ทำขึ้นในโรงเรียน มหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษา รวมทั้งการแพร่ภาพแพร่เสียงเพื่อใช้ในสถานที่ดังกล่าว ทั้งนี้ การบันทึกนั้นจะต้องไม่นำมาจัดทัศนวัสดุซึ่งเป็นของงาน โดยทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับงานภาพยนตร์ ยกเว้นจะเป็นบทคัดย่อของงานอันมีลิขสิทธิ์

15. การทำการบันทึกโดยชั่วคราวโดยองค์การการแพร่เสียงแพร่ภาพ โดยการใช้อุปกรณ์ของตนเองและสำหรับใช้ในสถานที่แพร่เสียงแพร่ภาพของตนเองเท่านั้น

16. การใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ภายใต้ควบคุมดูแลของรัฐบาล โดยหอสมุดแห่งชาติ หรือสถาบันการศึกษา วิทยาศาสตร์ หรือสถาบันทางวิชาชีพ เพื่อประโยชน์ต่อสาธารณชน และเป็นการใช้อย่างเป็นธรรม

17. การแสดงหรือการโฆษณางานอันมีลิขสิทธิ์ต่อสาธารณชนในสถานที่โดยไม่เก็บค่าเข้าชม โดยสโมสร หรือองค์กรเพื่อการกุศล หรือการศึกษาเท่านั้น ซึ่งมีวัตถุประสงค์มิใช่เพื่อแสวงหากำไร

18. การแสดงงานที่สร้างสรรค์ขึ้น หรืองานที่ทำซ้ำที่ไม่ได้ทำขึ้นมาโดยฟิล์ม สไลด์ ภาพในโทรทัศน์ หรือบนจอภาพ หรือจากเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ หรือวิธีการต่าง ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่างานนั้นได้มีการโฆษณาต่อสาธารณชนแล้ว หรืองานสร้างสรรค์ หรืองานที่ทำซ้ำที่แสดงนั้นถูกขายไปแล้ว หรือให้กับบุคคลอื่นไปแล้ว หรือก็ถูกโอนให้กับบุคคลอื่นโดยผู้สร้างสรรค์เอง หรือผู้รับโอนสิทธิ

19. การกระทำต่องานอันมีลิขสิทธิ์ เพื่อใช้ในกระบวนการยุติธรรม หรือเพื่อขอคำปรึกษาจากทนายความหรือที่ปรึกษาทางกฎหมาย

8. อายุความคุ้มครอง

งานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม งานศิลปกรรม และงาน derivative works มีอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในระหว่างที่ผู้สร้างสรรค์มีชีวิตอยู่และ 50 ปี ภายหลังจากที่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่กรรมรวมไปถึงงานที่โฆษณาออกมาแล้วหลังจากที่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่กรรมแล้ว

ในกรณีที่มีผู้สร้างสรรค์สองคนขึ้นไปทำงานร่วมกัน อายุการคุ้มครองจะอยู่ในระหว่างระยะเวลาที่ผู้สร้างสรรค์ที่ยังมีชีวิตอยู่และ 50 ปี ภายหลังจากที่ผู้สร้างสรรค์คนสุดท้ายถึงแก่กรรม

ในกรณีของงานที่ไม่ปรากฏชื่อ หรือที่มีนามแฝงนั้น ลิขสิทธิ์จะได้รับความคุ้มครองเป็นระยะเวลา 50 ปี ภายหลังจากการโฆษณาครั้งแรก โดยถูกต้องตามกฎหมาย ภายใต้งานที่เชื่อว่า ชื่อของผู้สร้างสรรค์ได้ถูกเปิดเผยแล้วหรือไม่เป็นที่สงสัยอีกต่อไป ก่อนที่อายุความคุ้มครองที่กล่าวข้างต้นจะสิ้นสุดลง และถ้าหากงานนั้นยังไม่ได้โฆษณา จะมีอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ 50 ปี นับจากวันที่สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น

งานภาพยนตร์และงานโสตทัศนวัสดุ มีอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ 50 ปี ภายหลังจากการโฆษณาครั้งแรก และถ้าไม่ได้มีการโฆษณา จะมีอายุความ 50 ปี นับจากวันที่สร้างสรรค์งานครั้งแรก

งานสิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ มีอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ 50 ปี นับจากการโฆษณาครั้งแรก และถ้าไม่มีการโฆษณา จะนับจากวันที่บันทึกเสียงครั้งแรก

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ จะมีอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ 50 ปี ภายหลังจากผู้สร้างสรรค์ถึงแก่กรรมแล้ว

สิทธิการแสดงที่ให้กับนักแสดงและผู้อำนวยความสะดวกการบันทึกเสียง มีอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ 50 ปี ภายหลังจากสิ้นปีปฏิทินของการแสดงหรือที่ได้มีการบันทึกเสียงหรือภาพ

สิทธิขององค์กรแพร่ภาพแพร่เสียง มีอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ 20 ปี ภายหลังจากการแพร่เสียงแพร่ภาพ

9. การต่ออายุความคุ้มครอง

ไม่มีการต่ออายุความคุ้มครอง*

10. การรักษาสี

เจ้าของลิขสิทธิ์ไม่จำเป็นต้องใช้ หรือ กระทำการใดๆ เพื่อเป็นการรักษาสีนั้น

11. การเพิกถอนสิทธิ

ไม่มีการระบุไว้ในกฎหมาย

12. การโอนสิทธิ

การโอนสิทธิสามารถทำได้โดยยื่นคำขอและคู่ฉบับให้กับหอสมุดแห่งชาติ พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียม การบันทึกการโอนลิขสิทธิ์ จะได้รับการประกาศในหนังสือจดหมายเหตุของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญา

13. การอนุญาตให้ใช้สิทธิ

การอนุญาตให้ใช้สิทธิสามารถทำได้โดยยื่นคำขออนุญาตให้ใช้สิทธิและคู่ฉบับ ให้กับหอสมุดแห่งชาติ การบันทึกการอนุญาตให้ใช้สิทธิ จะได้รับการประกาศในหนังสือจดหมายเหตุของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญา

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

2. ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง

1. การเตรียมคำขอ*

ไม่มีระบบการจดทะเบียนข้อมูลลิขสิทธิ์ ทั้งนี้เพราะว่าความคุ้มครองลิขสิทธิ์เกิดขึ้นในขณะที่มีการสร้างสรรค์งาน อย่างไรก็ตาม เจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์ ต้องไปแจ้งหอสมุดแห่งชาติ และหอสมุดของศาลสูงสุดหลังจากการเผยแพร่งานสู่สาธารณชน หรือการ แสดงเป็นครั้งแรกโดยอำนาจของเจ้าของลิขสิทธิ์ เพื่อเป็นการจดแจ้งข้อมูลแก่หอสมุดแห่งชาติ และห้องสมุดศาลสูงสุด*

ถ้าหากภายใน 3 สัปดาห์ หลังจากได้รับหนังสือแจ้งจากหอสมุดแห่งชาติ และ/หรือ จากหอสมุดของศาลสูงสุด เจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้รับโอนลิขสิทธิ์ หรือตัวแทน ไม่ได้มีการส่งมอบสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ และชำระค่าธรรมเนียมสำหรับการจดทะเบียนและเงินมัดจำ เจ้าของลิขสิทธิ์ จะต้องชำระค่าปรับสำหรับความล่าช้า และจะต้องชำระราคาขายปลีกของงานพิมพ์ที่ดีที่สุดให้กับหอสมุดแห่งชาติ และหอสมุดของศาลสูงสุด

ในกรณีที่ผู้ขอรับลิขสิทธิ์ไม่มีถิ่นที่อยู่ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์จะต้องแต่งตั้งตัวแทนในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เพื่อทำการติดต่อกับสำนักทรัพย์สินทางปัญญา

2. เอกสารที่ใช้ในการขอรับความคุ้มครอง

เอกสารดังต่อไปนี้จะต้องใช้ในการจดทะเบียนบันทึกกับหอสมุดแห่งชาติเท่านั้น

2.1 เอกสารคำขอที่กรอกอย่างถูกต้อง เหมือนกันจำนวนสองฉบับ สำหรับแต่ละงาน

2.2 เอกสารประกอบที่ใช้เป็นหลักฐานแสดงให้เห็นถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์นั้น หรือการกระทำที่แสดงให้เห็นถึงการมีงานลิขสิทธิ์นั้นไว้ในครอบครอง ถ้าผู้นั้นไม่ใช่ผู้สร้างสรรค์ ผู้แปล หรือผู้ติดต่อตัวจริง และจะต้องแสดงให้เห็นขั้นตอนการสร้างสรรค์ของงานอันมีลิขสิทธิ์ และวันที่สร้างสรรค์แล้วเสร็จ และวันที่โฆษณา

2.3 ใบเสร็จรับเงินที่ชำระค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียน

2.4 อากรแสดงปีที่จะต้องติดกับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน หรือการบันทึก

2.5 สำเนางานทำซ้ำของงานอันมีลิขสิทธิ์ หรือรูปจำลองหรือ รูปภาพที่มีกำหนดไว้ตามระเบียบ จำนวน 2 ชุด

2.6 สำเนาหนังสือบอกกล่าวของงานพิมพ์ที่ติดอยู่ข้างหน้าหรือข้างหลัง หน้าแรกหรือในพื้นที่ยื่นได้ชัด สำหรับวัสดุที่ไม่ใช่สิ่งพิมพ์ ในกรณีที่งานนั้นเป็นงานที่ถูกโฆษณาแล้ว

2.7 ในกรณีงานดนตรีกรรม สำเนาของงานที่สร้างสรรค์ ในรูปของโน้ตดนตรี หรือในเทป optical disk หรือ multimedia จำนวน 2 ชุด

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

2.8 ในกรณีงานวรรณกรรมที่ยังไม่ได้โฆษณา สำเนาของงานที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยไม่ต้องมีหนังสือบอกกล่าวลิขสิทธิ์ จำนวน 2 ชุด

2.9 รายละเอียดทางเทคนิคของงานออกแบบ ในกรณีงานออกแบบเครื่องประดับ อันเป็นความคิดสร้างสรรค์ของผู้สร้างสรรค์

2.10 สำเนาเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาที่เจ้าหน้าที่รับรองว่าถูกต้องของหนังสือการโอนสิทธิ จดหมาย การบริหาร จดหมายพินัยกรรม จดหมายความอนุบาล หรือ คำให้การที่เป็นลายลักษณ์อักษรโดยมีการสาบานของข้อตกลงเกี่ยวกับทรัพย์สินมรดกที่อยู่นอกกระบวนการยุติธรรม

2.11 หนังสือมอบอำนาจ ที่แต่งตั้งตัวแทนที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศ (resident agent) ที่จะได้รับการอนุญาตในการยื่นลิขสิทธิ์ให้กับบุคคลอื่น และเป็นสถานที่รับเอกสาร (source of notice) หรือวิธีการตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการยื่นคำขอ และลิขสิทธิ์ ในกรณีผู้ขอไม่ใช่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศ

2.12 สำเนารับรองถูกต้องของหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน สำหรับบริษัท และห้างหุ้นส่วน

3. การตรวจสอบคำขอ

ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

4. การประกาศโฆษณา

ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

5. การรับจดทะเบียน* DEPARTMENT OF INTELLECTUAL PROPERTY

ไม่มีระบบการจดทะเบียน แต่มีระบบการจดแจ้งสำเนาหรืองานทำซ้ำของงานอันมีลิขสิทธิ์ไว้กับหอสมุดแห่งชาติ และหรือหอสมุดของศาลสูงสุด (Supreme Court Library)

3. การบังคับใช้สิทธิ

1. การกระทำที่ถือว่าการละเมิดลิขสิทธิ์

1.1 การกระทำที่ถือว่าการละเมิดลิขสิทธิ์โดยตรง

1.1.1 ทำซ้ำในรูปแบบใด ๆ แสดงจัดแสดงหรือแจกจ่ายให้แก่สาธารณชน เผยแพร่ทางเคเบิล หรือแพรภาพ แพร่เสียง งานทั้งหมด หรือสาระสำคัญของงาน ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของต้นฉบับเดิมหรือในรูปแบบของงานที่พัฒนาขึ้นมา

1.1.2 การนำวัตถุใด ๆ เข้าประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าหรือแสวงหากำไร โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของลิขสิทธิ์

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

- 1.2 การกระทำที่ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยอ้อม
 - 1.2.1 การทำการให้เช่า มีไว้เพื่อจำหน่าย เสนอขาย ทำสำเนางานละเมิดลิขสิทธิ์ การแจกจ่ายสำเนางานละเมิดลิขสิทธิ์
 - 1.2.2 การเก็บสำเนางานละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ในครอบครอง นอกเหนือจากการใช้สำหรับส่วนตัว และใช้สำหรับที่บ้าน
 - 1.2.3 การแสดงงานละเมิดลิขสิทธิ์ต่อสาธารณชนเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร
 - 1.2.4 การนำเข้าของละเมิดลิขสิทธิ์ที่ถ้าผลิตขึ้นในประเทศจะถือว่าเป็นการละเมิด ยกเว้นว่าจะมีวัตถุประสงค์ในการใช้ส่วนตัวหรือสำหรับใช้ในบ้านเท่านั้น

2. มาตรการในการเยียวยา

เมื่อปรากฏว่า มีการละเมิดลิขสิทธิ์ เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถใช้มาตรการเยียวยาทางแพ่งและทางอาญาดังต่อไปนี้

2.1 มาตรการเยียวยาทางแพ่ง

สามารถขอความคุ้มครองชั่วคราว เมื่อยื่นคำฟ้องต่อศาลหรือภายหลังจากการยื่นคำฟ้องต่อศาล

การเรียกค่าเสียหายสามารถกระทำได้โดยพิสูจน์ ความร้ายแรงของการเสียหาย ความเสียหายจากการสูญเสียยอดขาย การสูญเสียค่าสิทธิ (Royalty) การสูญเสียรายได้จากยอดขายที่คาดการณ์ไว้ (Loss of Projected Sale) จำนวนยอดขายที่ผู้ละเมิดทำไว้ ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการบังคับใช้สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ รวมไปถึงการจ่ายค่าเสียหายให้กับผู้ถือลิขสิทธิ์ หรือผู้รับโอน หรือผู้รับช่วงต่อจากเจ้าของลิขสิทธิ์ รวมทั้งค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมทางกฎหมาย และกำไรที่ได้จากการขายของที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่จะต้องให้กับเจ้าของลิขสิทธิ์

โจทก์จะต้องพิสูจน์ค่าใช้จ่ายที่เรียกร้องทั้งหมด รวมทั้งค่าเสียหาย และกำไรเพื่อให้ศาลเห็นว่าเป็นค่าเสียหายที่เป็นธรรม

2.2 มาตรการเยียวยาทางอาญา

เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถดำเนินคดีอาญากับผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งมีทั้งโทษปรับ และจำคุกหรือทั้งปรับทั้งจำ ขึ้นอยู่กับประเภทของความผิด โดยผ่านทางเจ้าพนักงานตำรวจหรือสามารถยื่นต่อศาลได้

3. กระบวนการ

กระบวนการทางแพ่ง – ผู้ถือลิขสิทธิ์สามารถยื่นฟ้องกับศาลในเขตที่ได้มีการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

กระบวนการทางอาญา – ผู้เสียหายสามารถยื่นขอหมายค้นกับศาลในเขตนั้น ภายหลังจากที่ได้มีการตรวจสอบจากตัวแทนที่มีเขตอำนาจเช่น สำนักงานตรวจสอบของประเทศ (Bureau of Investigation)

ภายหลังจากที่มีการออกหมายค้นแล้ว ผู้เสียหายสามารถยื่นคำร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานตำรวจ และ สำนักงานอัยการ (City Prosecutor's Office) จะส่งยื่นคำฟ้องให้กับศาลต่อไป

การยื่นคำร้องต่อศาลทางแพ่งสามารถขอร่วมกับคดีอาญาได้

4. โทษ

โทษของคดีอาญา – บุคคลใดที่ละเมิดลิขสิทธิ์หรือ ช่วยเหลือหรือยุยงในการกระทำการละเมิดนั้นจะได้รับโทษดังต่อไปนี้

1. โทษจำคุก 1 – 3 ปี และโทษปรับระหว่าง 50,000 เปโซ – 150,000 เปโซ สำหรับความผิดครั้งแรก
2. โทษจำคุกระหว่าง 3 ปี ถึง 6 ปี และโทษปรับระหว่าง 150,000 เปโซ – 500,000 เปโซ สำหรับความผิดครั้งที่สอง
3. โทษจำคุกระหว่าง 6 ปี ถึง 9 ปี และโทษปรับระหว่าง 500,000 เปโซ ถึง 1,000,000 เปโซ สำหรับความผิดครั้งที่สามและความผิดครั้งต่อไป
5. ข้อสั่งเหตุการณ์บังคับใช้สิทธิ เช่น ในกรณีไม่มีกฎหมายอาญา

4. การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า-ส่งออก*

1. สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property rights; IPR)

รวมถึงลิขสิทธิ์อาจนำมาจดทะเบียนกับสำนักงานศุลกากร (Bureau of Customs; BOC) ได้ แต่การที่ไม่นำลิขสิทธิ์ดังกล่าวมาจดทะเบียน ก็ไม่ตัดสิทธิผู้เป็นเจ้าของสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในการที่จะยื่นคำขอต่อสำนักงานศุลกากรให้ออกคำสั่งให้กักสินค้านำเข้าที่สงสัยว่ามีการละเมิด แต่อย่างไรก็ตาม ทะเบียนลิขสิทธิ์จะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์ในการขอให้มีการออกคำสั่งให้ยึดหรือกักกันสินค้าต้องสงสัย สินค้าที่ต้องสงสัยจะถูกตรวจสอบต่อหน้าเจ้าของลิขสิทธิ์ และผู้นำเข้าสินค้านั้นภายใน 24 ชั่วโมง นับจากที่มีคำสั่งของเจ้าหน้าที่ศุลกากรที่ให้กักกันสินค้าหลังจากตรวจสอบแล้ว ถ้าพบว่าสินค้าเป็นของถูกกฎหมายหรือไม่สิทธิที่จะยึดสินค้านี้จะหมดไป คำสั่งให้กักกันสินค้าต้องถูกยกเลิก แต่ถ้าตรวจสอบแล้วพบว่าสินค้าที่ต้องสงสัยเป็นสินค้านี้ละเมิดลิขสิทธิ์ เจ้าหน้าที่ศุลกากรต้องกระทำยึดสินค้านี้ดังกล่าวภายใน 24 ชั่วโมง เพื่อดำเนินการตามกระบวนการของศุลกากร เพราะสำนักงานศุลกากรนำมาตรการการคุ้มครองทางศุลกากรมาใช้ การบังคับใช้สิทธิ โดยวิธีการนี้ จึงค่อนข้างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล เพราะสินค้านี้ที่ละเมิดลิขสิทธิ์จะถูกยึดและทำลายก่อนที่จะถูกนำมาขายในตลาด ดังนั้น จึงเป็นการดีที่เจ้าของลิขสิทธิ์จะนำงานอันมีลิขสิทธิ์ของตนมาบันทึกจดแจ้งกับสำนักงานศุลกากรเพราะเอกสารที่ใช้ในการยื่นขอรับความคุ้มครองจากสำนักงานศุลกากร จะเป็นชุดเดียวกันกับชุดที่เจ้าของสิทธิทำการบันทึกจดทะเบียน

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

2. การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์

เนื่องจากการดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญานั้นยังเป็นเรื่องใหม่ สำนักงานศุลกากรจึงยังอยู่ในระหว่างขั้นตอนการร่างแบบคำขอจดทะเบียน เพื่อการจดทะเบียนสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญากับสำนักงานศุลกากร (BOC) เจ้าของสิทธิจะต้องยื่นหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อแสดงว่าตนเป็นเจ้าของสิทธิที่แท้จริง หรือในกรณีที่มีตัวแทน หรือผู้กระทำการแทนจะต้องแสดงหลักฐานของการได้รับมอบอำนาจโดยชอบให้กระทำการจดทะเบียนจากเจ้าของสิทธิ หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธินั้นให้กระทำการยื่นคำขอจดทะเบียน โดยจะต้องระบุว่าตนได้รับมอบอำนาจให้นำเข้า หรือจำหน่าย จ่าย แจกสินค้าที่ได้รับความคุ้มครองนั้น พร้อมด้วยคำบรรยายที่เพียงพอเกี่ยวกับตัวสินค้าที่ต้องการจดทะเบียน ตลอดจนตัวอย่างของสินค้าดังกล่าว (ถ้ามี) เอกสารต่างๆ จะต้องยื่นต่อแผนกทรัพย์สินทางปัญญาแห่งสำนักงานศุลกากร

3. ค่าธรรมเนียมราชการสำหรับการยื่นขอจดทะเบียน

2,000 เปโซ (36 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อหนึ่งผลิตภัณฑ์ แต่ไม่เกิน 20,000 เปโซ (360 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อเจ้าของสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาหนึ่งราย

การจดทะเบียนดังกล่าวจะมีผลเป็นระยะเวลา 2 ปี

4. เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อคดีที่เป็นผลสำเร็จ

ไม่ได้ระบุไว้

อย่างไรก็ตาม มีบางกรณีที่ได้มีการจ่ายเงินรางวัลให้กับผู้แจ้งข้อมูลผู้ที่ให้ข้อมูลนำไปสู่ผลสำเร็จของคดี

5. การกระทำการของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิด

สินค้าที่ได้ยึดไว้จะถูกนำไปทำลาย

ไม่มีการระบุจำนวนครั้งการทำลายในแต่ละปี

6. สินค้าส่วนใหญ่อันได้มีการละเมิด ที่นำเข้า – ส่งออกผ่านช่องทางศุลกากร

ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ , วิดีโอ , ของเล่น , เสื้อผ้า และสินค้าอุปโภคบริโภคอื่นๆ

7. ประเทศที่มีอัตราการนำเข้าสินค้าอันได้มีการละเมิดสูงที่สุด

สาธารณรัฐประชาชนจีน

5. **หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน***

1. **หน่วยงานรับผิดชอบ**

สำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศฟิลิปปินส์

(The Philippines Intellectual Property Office (IPO))

หอสมุดแห่งชาติ (National Library)

ศาลสูงสุดของหอสมุด (Supreme Court Library)

Mr. Virginio Arriero

Chief – Copyright Office

Publication Special Services Division

The Philippines National Library

Department of Education Manila

Tel: 632 5241011

Chief Rogelio Mamauag

Intellectual Property Rights Division

National Bureau of Investigation

Taft Avenue, Manila

Tel: 632 5274522

2. **สำนักงานตัวแทน**

1. **Sycip, Salazar, Hernandez & Gatmaitan**

Sycip Law-All Asia Capital Centre

105 Paseo de Roxas, Makati City 1226

Philippines

Tel: 63 2 817 9811

Fax: 63 2 817 3896

E-mail: lllanillo@syciplaw.com

Website: www.syciplaw.com

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

3. **Villaraza & Angangco**

5th Floor, LTA Building,
118 Perea Street, Legaspi Village
1229 Makari City,
Philippines

Tel: 632 818 9838

Fax: 632 840 0863

E-mail: ip.department@cvclaw.com

4. **Angara Abello Concepcion Regala & Cruz**

ACCRA Building, 122 Gamboa Street,
Legaspi Village, Makari City, 0770

Philippines

Tel: 32 817 0966

Fax: 632 816 0119

E-mail: accra@accralaw.com

Website: www.philonline.com.ph

5. **Castillo Laman Tan Pantaleon & San Jose**

2nd, 3rd & 4th Floor, The Valero Tower
122 Valero Street,

Salcedo Village

1227 Makati City

Philippines

Tel: 63 2 817 6791 95

Fax: 63 2 819 2724/25/ 817 5938

E-mail: mrasuncion@cltps.com.ph

Website: www.cltps.com.ph

6. **Atty. Christopher L. Lim**
Quisumbing Law Offices
12th Floor, Net One Center
26th Street corner 3rd Avenue
Crescent Park West, Bonifacio Global City
Taal, Metro Manila, Philippines
Tel: 632 8194700
E-mail: Christopher.Lim@bakernet.com

7. **Atty. Ferdinand Negre**
Bengzon Negre Untalan Law Office
2/F Sedcco Building
Rada cor. Legaspi Streets
Legaspi Village
Makati City 1229, Philippines
Tel: 632 – 8923252

8. **Atty Lgnacio S. Sapalo**
Sapalo & Associates
11th Floor, Security Bank Centre
6776 Ayala Avenue
Makati City, Philippines
Tel: 632 8911316
E-mail: lawplaza@skynet.net

